

E. Páté cýrkewnj přikázanj: W zapowěděný čas swatebnjho weselj ndržet.

Ot. Co se zapowjda skrz páté cýrkewnj přikázanj?

Odp. Skrz páté cýrkewnj přikázanj se zapowjda od prwnj neděle adwentnj až do swátku třj králů, neb zgewenj Krysta Pána, a od popelce až do neděle prowodnj swatebnjho weselj držet.

Kapitola čtvtá.

D swátostech.

Rozdjil I.

D swátostech wúbee.

Ot. Co gest swátost?

Odp. Swátost gest widiredlné znameni newšedně milosti, kterěz gest od Krysta Pána knašemu poswěceni ustanoweno.

Ot. Ga? býwáme skrz swátostki poswěceni?

Odp. Skrz swátostki býwáme poswěceni, ldyž nám udelugj některé řádně poswěcugjey mta
losti

losti a osprawedlněnj, giné pak tu milost
w nás rozmáhaj.

Ot. Skrz které swátosti se nám uděluje rá-
dně milosti poswęcugjey a osprawedl-
něnj?

Odp. Milosti poswęcugjey a osprawedlněnj nám
se uděluje rádně skrz swátosti křtu a po-
kánj.

Ot. Odkud magj swátosti moc swau pů-
sobit?

Odp. Swátosti magj moc swau působit od swě-
ho půwoda Gezisse Krysta.

Ot. Kolik gest swátosti, a gak se gmenugj?

Odp. Sedm gest swátostj a gmenugj se:

1. Křest.
2. Břimowánj.
3. Swátost oltářnj.
4. Pokánj.
5. Poslednj pomazánj.
6. Swěccnj kněžstwa.
7. Staw manželský.

Roždil II.

O swátostech zwláště.

§. I. O křtu swatém.

Ot. Co gest křest?

Odp. Křest gest neiprwnejši a neipřednějši
swátost, w které se člověk skrz wodu a slow o
Bo-

Boží od hříchů prvothného, y od wšelikých gíných skutečných hříchů, gestli se gích před křtem dopustil, očistil, a w Křtstiu gako nowé stwozenj k wěčnému žiwotu znouu se zrodj, a poswětj.

Ot. Proč se gmenuge křest neiprwnejši swátost?

Odp. Křest se gmenuge neiprwnejši swátost, protože gest třeba, abyhom neiprw byli pokřtění, než můžeme kterau ginau swátost přigjt.

Ot. Proč se gmenuge křest neipotřebnejši swátost?

Odp. Křest se gmenuge neipotřebnejši swátost, protože bez křtu nelze komu, ani djetěti, aby bylo spaseno.

Ot. Co působj křest swatý?

Odp. Křest swatý působj:

1. Odpustění hříchů prvothného, y wšech gíných před křtem swatým zpáchaných hříchů, y wšech wěčných y časných trestů.
2. Dussi nassj se uděluje na křtu swatém božské milosti, kterau býwáme osprazwedlněni, syny Božími, a dědicy wěčného spasenj učiněni.
3. Bteřj křest swatý přigjmagj, wcházegj do cýrkwe, a býwagj audy gegjmi učiněni.
4. Na dussi nezrušitedlné znamenj se wytistne, protož nelze křtu swatého wjc než gednau platně, a bez smrtedlného hříchů přigjt.

Ot.

Ot. Kdo může křtiti?

Odp. Když nelze jinak, může každý člověk křtiti; mimo to mají toliko biskupové a faráři právo křtiti, s gich však povolennj mohou y gini knězi a jahnowé křtiti.

Ot. Co mu třeba činit, kdo křtí?

Odp. Kdo křtí, třebať mu

1. Máť umysl, že chce podle ustanowenj Gesuše Brysta křtiti.
2. Má na toho, kdo se křtí, přirozenau wodau ljt.
3. Má lige wodau tato slowa říkat: Já tebe křtím we gméno Otce, y Syna, y Ducha swateho.

Ot. Čjm sau křtíci powinni?

Odp. Křtíci sau powinni ty, kterým křtíci byli, nemagjli rodičů, neb sauli rodičowé nedbánlívj, w křestanském náboženstwí dobře cwičít.

§. 2. O birmowánj.

Ot. Co gest birmowánj?

Odp. Birmowánj gest swátost, w které se pokřtěný člověk strz swaté křizmo a slowo Boží od Ducha swateho w milosti Boží posylnj, aby wiru swau stále wyznáwal, a podle nj žiw byl.

Ot. Co působí birmowánj?

Odp. Birmowánj rozmáhá poswécugjey milost, a udéluge zwláštěnj milosti, aby pokřtěný člověk

wěk wjru stále wyznáwal a podle nj žiw byl;
wyrůstuge také na duši nezrušitelné znamenj,
protož ani nesmjme wje než gednau biřmow-
wáni býť.

Ot. Gať máme zřizeni býť, chceme-li biř-
mowánj hodně přigjeť?

Odp. Aby se biřmowánj hodně přigalo, třebať,
aby byli zwláště dospělj lidé w wjře, a w tom,
co gest ta swátost, dobře wycwičeni a w miř-
losti Božj; magj se také strz modlitbu a giné
dobré skutky k tomu připrawit.

Ot. Berauli se y k biřmowánj kmotrowé?

Odp. Y k biřmowánj se berau kmotrowé.

S. 3. O neiswětějši swátosti oltárnj.

Ot. Co gest swátost oltárnj?

Odp. Swátost oltárnj gest neiswětějši swátost,
gest prawé tělo a prawá krew Pána nasseho
Gežisse Krysta w způsobách chleba a wjna.

Ot. Gať gest tělo a krew Gežisse Krysta
w swátosti oltárnj?

Odp. 1. W způsobách chleba gest živé tělo Ge-
žisse Krysta, tedyť y krew geho, y geho duše.

2. W způsobách wjna gest negen krew, ale y tělo
Gežisse Krysta; oně gest w každé způsobě y
w každé y té neymenjši částice tež způsoby
celý gakož Bůh a člověk.

Ot.

Ot. Co z toho gde?

Odp. Z toho gde:

1. Že se máme Krystu Gežissi w nejsvětější swátosti oltárnj klanět.
2. Že, kdo swátosti oltárnj třebaš gen w gedné způsobě, neb y gen w některé částce hošiye swate požiwá, celého Gežisse Krysta, to gest, y tělo y krew geho přigjmá.
3. Že Gežis Krystus, dokud se ty způsoby neztrawj, w nich wždy přstomen setrwá.

Ot. Kdy a k čemu ustanowil Gežis Krystus swátost oltárnj?

Odp. Gežis Krystus ustanowil swátost oltárnj při poslednj wečci, když gedl s swými učedlky beránka welikonočnjho.

1. Na památku umučenj a smrti swé.
2. Duffem wejcych pokrmen k žiwotu věčnému.

Ot. Smeli powinni swátost oltárnj přigjmat?

Odp. Powinni sme swátost oltárnj přigjmat, protože to Gežis Krystus zřegně welel, a ustanowil, abychom se krmili k žiwotu věčnému.

Ot. Kdy sme powinni swátost oltárnj přigjmat?

Odp. Dle nařízenj cyrkewnjho pod težkým hříchem powinni sme swátost oltárnj nejméně gednau w roce, a syc při času welikonočnjm přigjmat.

Ot.

Ot. Mámeli tu welebnau swátost také gesté w giný čas přigjmat?

Odp. Máme tu welebnau swátost také přigjmat w nebezpečnstwj smrti, protože gest poztrawau k wěcnému spasenj; gest y žádost cýrzkwe, aby gi wětjcy částěgi w roce přigjmali, protože gest dussj lidstých prawým duchownjm pokrmem.

a. O přípravě k hodnému přigjmánj této swátosti.

Ot. Co máme činit, chcemeli welebnau swátost oltárnj hodně přigjt?

Odp. Chcemeli welebnau swátost oltárnj hodně přigjt, máme se k tomu dobře připrawit.

Ot. Koliherá gest příprawa k hodnému přigjmánj welebné swátosti oltárnj?

Odp. Příprawa, kterét třeba k hodnému přigjmánj welebné swátosti oltárnj, gest dwogj: gedna dusse, druhá těla.

Ot. Co gest příprawa dusse?

Odp. Příprawa dusse gest čisté swědomj a pozbožné srdce mjt.

Ot. Co gest čisté swědomj mjt?

Odp. Čisté swědomj mjt, gest, neiměně beze wssch těžkých hřichů býc, to gest, býc w pozswěcugjcy milosti Božj.

Ot. Co gest pobožnost srdce?

Odp. Pobožnost srdce gest:

1. Wjru, naděgi a lásku wzbuzowat.
2. Neiswěcěissi swátosti oltárnj se klanět.
3. Smrt Gežjssé Brysta wděčně sobě připozmjnati,

mínat, na kterěz památku se tato swátost ustat
nowila, a požjwat gj nařídilo.

4. Bohu se Kořit a giné křestanské ctnosti Konat,
zwláště pak k bližnjmu lastawě se chowat.

Ot. Sak se máme dle těla připrawit, aby
chom welebnau swátost oltárnj hodně
přigali?

Odp. Abychom welebnau swátost oltárnj hodně
přigali, nemáme, from nebezpečně nemocy,

1. Od dwanácti hodin s půl nocy nic gíft,
ani pít.

2. Máme w poctiwém oděwu a welmi uctiwě
k stolu Páně přistaupit.

b. O tom, co máme při přigimánj welebně
swátosti oltárnj činit.

Ot. Co máme činit, když se před přigi-
mánjm konfiteor, to gest, obecná zpo-
wěd říká?

Odp. Když se před přigimánjm konfiteor neb
obecná zpowěd říká, máme gestě gednau hřjz
chů swých želet.

Ot. Sak se máme chowat, když kněz swaz-
tau hostyi lidu ukazuje?

Odp. Když ukazuje kněz lidu swatau hostyi,
máme se gj pokorně klanět, w prsy se bít,
řkauce: Pane, neisem hoden, abys wssel pod
střechu mau, ale toliko rcy slowem, a uzdrawj se
dusse má.

Ot. Sak se máme při přigimánj hostye
swaté chowat?

Odp.

Odp. Při přigimánj hostye swaté se usta mrawně oterau, gazyk se powyplazy, a bjlá raucha, geli u gaka, před sebe se wezme; hostye swatá se drzy polkne, a nežweyká se.

c. D tom, co máme po swatém přigimánj činit.

Ot. Co máme po swatém přigimánj činit?

Odp. Po swatém přigimánj máme

1. Krystu Gežissi za tu nekonečnou milost děkawat, kterauž nám šrz to prokázal, že F nám ráčil přigt.
2. W pokoře mu se klanět.
3. Obětawat mu se.
4. Prosyť ho, aby stále byl s swau milostj w nás.
5. Wjru, naděgi a lástku wzbuzowat, a wšez to, co sine dobrého umjnili, obnowowat.
6. Wšecky své porřeby dusse y těla mu powědjť.

S. 4. D swátosti pokánj:

D tom, co neyprw o této swátosti třeba wěděť.

Ot. Co gest swátost pokánj?

Odp. Swátost pokánj gest swátost, w kteréž fromu zřizený kněz, na mšstě Božim, hčissnjť ku hčichy po křtu swatém zpáchané odpausťř, ldyž se hčissnjť strausně a zcela z nich wy-

zná, opravdu se chce polepsit, a pravě pokánj činit.

Ot. Geli swátosti pokánj wšsem třeba?

Odp. Swátosti pokánj gest wšsem třeba, kterj po křtu režce hřessili.

Ot. Čeho dosahugeme skrz swátost pokánj?

Odp. Skrz swátost pokánj dosahugeme 1. odpustěnj hřichů, 2. odpustěnj trestu wěčného, 3. milosti Božj, 4. pokojného swědomj.

Ot. Co gest pravě pokánj činit?

Odp. Pravě pokánj činit gest k Bohu se zas obrátit, od kterého sme se skrz hřich odwrátili; hřichy své w oskřliwosti mjr, opravdu gich litowat, 3 nich se zpowsdat a za ně dosti učinit.

Ot. Čeho gest třeba k swátosti pokánj?

Odp. K swátosti pokánj gest třeba pěti částek.

Ot. Které sau ty částky?

Odp. Ty částky sau: 1. zpytowánj swědomj, 2. žel a ljost, 3. prawý umysl neb prawá wůle, 4. zpowěd, 5. dostiučiněnj.

a. O zpytowánj swědomj.

Ot. Co gest swědomj zpytowan?

Odp. Swědomj zpytowan gest přemyslet, čím sme od poslednj zpowědi, neb od té doby, když sme počali hřichu poznáwat, zbřessili.

Ot. Co máme při zpytowánj swědomj činit?

Odp. Při zpytowánj swědomj máme neiprw
Dus

Ducha swateho wzywat, aby nas oswojil, a dal nam poznat, cim a strz co sme hřessili, potom zpomenaut:

Wubec,

Ǫhřessilili sme mysslenjm a žádostmi, řečj, neb y skutkem. Gest se třeba také rozpomenaut na rozdjl a počet těžkých hřichů, y na připadnosti, které hřich znamenitě zwelich neb proměnj.

Zwláště,

1. Ćinilili sme proti desateru Božjmu přikázanj, neb proti pěti cyrkewnjm přikázanjm.
2. Sednjmli neb wjc swými, neb y cyzými hřichy winni sme.
3. Obmesřkalili sme skutku milosřednych bližnjmu prokazowat, neb gináč, sauce powinni, dobře Ćinit.
4. Plnilili sme powinnosti stawu swěho, Ćilini.

Ot. Ćeho máme, zpytugjc zlá mysslenj a žádosti pozorowat?

Odp. Zpytugjc zlá mysslenj, máme pozorowat, mělili sme dobrowolné zaljbenj; a při žádostech, zdali sme swolili, byt se bylo skutku y nestalo.

Ćt. Gať můžeme, zpytugjc swědomj, na počet těžkých hřichů zpomenaut?

Odp. Můžeme, zpytugjc swědomj, na počet těžkých hřichů zpomenaut, když se rozpomeneme, stalli se ten hřich každy den, teyden, neb měs.

šyc, a kolikrát za den, za teyden, za měs-
šyc.

b. O litošti.

Ot. Co gest litošť?

Odp. Litošť gest osflivost z hřichu nadewššeko
zlé, a wnitřnj bolešť z uraženj Boha, s prawým
umyslem, že nechceme Boha nikdy wje urazyt.

Ot. Gaká má být litošť?

Odp. Litošť má být 1. wnitřnj, 2. nadpřiro-
zená, 3. nadewššeko, a 4. obecná.

Ot. Gak gest litošť wnitřnj?

Odp. Litošť gest wnitřnj, když negen ušty, ale
y srdcem litujeme, to gest, když hřissnjš nez
gen skrausšená slowa říká, ale wnitř w srdcy
litošť čyti.

Ot. Gak gest litošť nadpřirozená?

Odp. Litošť gest nadpřirozená, když hřissnjš štrz
milost Ducha swatého, a z nadpřirozených přj-
čin k litošti se pohne.

Ot. Kdy gest litošť gen přirozená?

Odp. Litošť gest gen přirozená, když hřissnjš gen
z přirozených přjčin hřichu lituge, a má gei
w osflivosti, ku přjkladu, že mu se na swětě
zle weđe, a že se zahanbil, neb že mu se ško-
da stala.

Ot. Postačjli paubá přirozená litošť k do-
sazenj od Boha odpustěnj?

Odp. Paubá přirozená litošť nepostačj k dosazě-
nj od Boha odpustěnj.

Ot.

Ot. Kdy gest litost nadewssecko ?

Odp. Litost gest nadewssecko, kdyz hrissnit wje lituge, ze Boha urazyl, nez aby byl wssecko na swete ztratil.

Ot. Sak gest litost obecna ?

Odp. Litost gest obecna, kdyz wssch hrjchu, zas dneho uewygmagic, litugeme.

Ot. Kolikerá gest litost nadpřirozená ?

Odp. Litost nadpřirozená gest dwogj, dokonalá a nedokonalá.

Ot. Co gest dokonalá litost ?

Odp. Litost dokonalá gest nadpřirozená bolest a ostliwost z hrjchu, protoze sine Boha neylepssi dobre, kterez nadewssecko milugeme, urazyl; přitom má být prawý umysl neb prawá wüle, ze nechceme Boha nikdy wje urazyt.

Ot. Sak lze litost dokonalau wzbudit ?

Odp. Litost dokonalau takto lze wzbudit :

Bože můi! srdečně mi ljto gest wssch mých hrjchů, protoze sem tě gimi lásky nehodnějšiho Boha, neylepssi, neskónčené dobré, kterez srdečně milugi, urazyl. Oprawduť mjnjm s milostj twau žiwota swého polepsit, a raděgi cokoli, y smrt trpět, nežli tebe Boha swého, neylepssi dobré gediným hrjchem wje urazyt. Dejž mi milost, abych splnil, co sem umjnil; za to tebe jásdám skrz neskónčené zásluhy twého božského Syna, Pána nasseho a wykupitele Sežjisse Krysta.

Ot. Co máme činit, abychom dokonále litowali ?

Odp. Abychom dokonále litowali, máme i.

Boha za milost k tomu prosyt. 2. Dobře poz
wážit, koho sme urazyli. 3. Máme se často
cwičít hříchů želet.

Ot. Kdy gest člověk powinen dokonále
hříchů litowat?

Odp. Člověk gest powinen dokonále hříchů lito-
wat, 1. Když má kteraú swátost přigit, a w ne-
milosti gest, a nemá komu, neb mu se nelze
zpowídat. 2. Kdykoli mu smrt nastává.

Ot. Kdy se má gestře mimo to hříchů do-
konále želet?

Odp. Welmi užitečné gest každý den hříchů do-
konále želet, zvláště než gdeme spat.

Ot. Co způsobj dokonalá lstost?

Odp. Dokonalá lstost způsobj odpustěnj wšech
hříchů těm, kteří nemagj komu, neb se nemo-
hau zpowídat, opravdu wšak mjnj, co ney-
dijw budau moc, se zpowídat.

Ot. Co gest nedokonalá lstost?

Odp. Lstost nedokonalá gest nadpřirozená bo-
lest a osflivost z hřichu, buď že gest hřich osfliv-
ý, neb že se strz něi nebe ztratj a wěcně
peklem se třese; přitom má být prawý umysl,
že nechceme Boha nikdy wjc urazyt.

Ot. Co má hřissnjt, genž wzbuzuge nedo-
konalau lstost, gestře wjc činit?

Odp. Hřissnjt, genž wzbuzuge nedokonalau
lstost, má strz zásluby Geziše Krysta odpustěnj
swých hříchů se nadjt, a Boha gakož půwoda
wšl sprawedlnosti a geho osprawedlněnj počjt
milowat.

Ot.

Ot. Gať lze wzbudit nedokonalau ljtost :

Odp. Nedokonalau ljtost takto lze wzbudit :

Bože můi, gest mi lito z celého srdce, že sem tě urazyl. Mám upřimně w osflivosti, a ne nãwidjm z srdce swých hřichů, y pro gich osflivost, y protože sem skrz ně nebe ztratil, a pekla zaslaužil ; a gať welice hřichu nenãwidjm, a mám gei w osflivosti, tať welice mi zugi od této chwile spravedlnost, a tebe, Bože můi ! genž sy pramen a půwod wšij spravedlnosti. Naděgit se ob twého neskončeného milosrdenstwj, skrz zásluhy Gežisse Krysta swého wylupitele, odpustěnj swých zpáchaných hřichů, a opravdu mjnjm s milostj twau bu-
daucně nikdy nehřěssit.

c. D pravém umyslu neb pravé vůli.

Ot. Co gest pravý umysl :

Odp. Pravý umysl gest upřimně chtje žiwota swého polepsit, a nikdy wje nehřěssit.

Ot. Co mu třeba mjnit, kdo se chce upřimně polepsit :

Odp. Kdo se chce upřimně polepsit, třebať mu mjnit,

1. Že se waruge wšech hřichů, y blizkých příležitostj a nebezpečnstwj k hřichu.
2. Že bude wšij náklonnostj k hřichu odpirat, a wšech k zachowánj milostj potřebných prostředků użjwat.

3. Že wrátí cizý statek; že zas napraví, w čem toho strz hřích pohoršil, a komu cti, statku, neb ginác ublížil.
4. Že z sedce odpustí nepřítelům a škůdcům.
5. Že wykoná bedlivě wišedky powinnosti stawu swého.

d. O zpovědi.

Ot. Co gest zpověď?

Odp. Zpověď gest skraussené wyznání, strz které hřisniť před knězem k slyšení zpovědi náležitě zřízeným na sebe z swých zpáchaných hříchů žaluge, aby od něho rozhřisnení dosáhl.

Ot. Gak má být zpověď?

Odp. Zpověď má být celá.

Ot. Gak gest zpověď celá?

Odp. Zpověď gest celá, kdž hřisniť na sebe ze wšech swých hříchů, z kterýchž se gestře nezpoz w dal, před zpovědníkem pozorně, upřímně a bez přetwárení žaluge, tak gak se po pilném zpytování swědomí winen uznává.

Ot. Gestli platná zpověď, kdž hřisniť z bázně neb stydliwosti kterého těžkého hřichu zamlčej?

Odp. Kdž hřisniť těžkého hřichu z bázně neb stydliwosti w zpovědi zamlčej, zpověď geho gest netoliko neplatná, ale ten hřisniť se dopausstí gestře nowého a těžkého hřichu, kterým swátost pokání zlehčuje.

Ot.

Ot. Co gest třeba hřisniju činit, genž w zpowědi těžkého hřichu zumysla neb z nedbánlivosti zamlčel?

Odp. Hřisniju, genž w zpowědi těžkého hřichu zumysla neb z nedbánlivosti zamlčel, gest třeba negen z zamlčeného hřichu se zpowjdat, ale y na sebe žalowat:

1. W kolika zpowědech toho hřichu zamlčel.
2. Gest třeba wssceky zpowědi, kterě po zamlčeném hřichu wykonal, a w kterých na sebe z těžkých hřichů žalowal, y tu zpowěd, w kterě těžkého hřichu zamlčel, zcela opakowat, gestli se w té zpowědi y z giných těžkých hřichů zpowjdal.
3. Třebat mu se zpowjdat, přigalli a kolikrát w tom neiswětější swátost oltárni, a statoli se to od něho y při času welikonočnjm.
4. Třebat řjc, přigalli w tom y giné swátosti.

Ot. Mámeli proč při zpowědi se stydět neb bát?

Odp. Nemáme proč při zpowědi se stydět neb bát;

1. Protože sme se nestyděti před Bohem, genž wssceko widi, hřesit; a že sme se nebáli, že nás wěčně zatvori.
2. Že gest se lépe z hřichů swých sankromj zpowědniju wyznat, než w hřisních nebezpečně žiwu být, neschátně umřít, a při poslednjm saudu proto před celým swětem se zahambit.

3. Že gest sobě zpowědník swých křehkostj poz
wědom, a proro hřissnjka polituge.

4. Žeby zpowědník težce zhřessil, a byl welmi
přisně časně y wěčně trestán, kdyby nez
mlčel.

Ot. Gať má hřissnjš w zpowědi z hřichů se
wyznawat?

Odp. Hřissnjš má

1. W zpowědi wždy zřetědně, a pokud lze,
počestně z hřichů se wyznawat.

2. Má mluwit, aby ho gen zpowědník sly
šsel, nepať, kteřj okolo něho stogj.

Ot. Smeli powinni také z wšsednjch hřichů
se zpowjdat?

Odp. Nejsme powinni z wšsednjch hřichů se zpo
wjdat, gest to wšak welmi užitečné a dobré.

Ot. Co činjme, prw než se počneme z hřichů
swých zpowjdat?

Odp. Prw než se počneme z hřichů swých zpowj
dat, kľeknauce, uděláme křjž swatý, a řekneme
zpowědnjku: Prošjm wás, ctihodný otče, za
swatě požehnánj, abych se mohl z hřichů swých
dobře a zcela wyzpowjdat.

Ot. Co máme činit, když sme od zpowěd
njka požehnánj dosáhli?

Odp. Když sme od zpowědnjka požehnánj do
sáhli, modljme se, gestli čas postačj, obec
nau zpowěd. Znj pať takto: Gať bjdný
hřissnjš zpowjdam a wyznawám se Bohu wšes
mohauchmu, Maryi geho důstoiné matce, wšsem
milým swatým a wám otče duchownj na mjs
stě Božjm, že sem od swé poslednj zpowědi,
ktez

ķterá se stala, (tu se powj, řdy sme se napoz-
sledy zpowj dali), často a mnoho zhřessil myssle-
njm, řečj a skutky, zvláště se winen dáwám, že
sem 2c.

Tu počneme, gať se swřchu powědělo, a gať
se před Bohem winni uznáwáme, z swřch
hřjchu se zpowjdat.

Ot. Gať dokonáme zpowěd :

Odp. Dokonáme zpowěd, řkauce : Řěch a wssěch
swřch giných wědomých y newědomých hřjchů,
ķterých sem se buď sám dopustil, neb řdež sem
winen byl, že se od giných zpáchali, řřečně
litugi, protože sem Boha neilepřj a lásky ney-
hodnějšj dobré gimi urazyl. Dyravduť mjnjm
nikdy wjc nezhřessil, a wsseliké přjležitosti ř hřj-
chu se warowat. Řádám wás cti hodný otěe za
ķněžřké rozhřissenj a za spasytedlné pokánj.

e. D dostiučiněnj.

**Ot. Co se mjnj řřz dostiučiněnj, ķterého
gest ř swátosti pokánj třeba :**

**Odp. Řřz dostiučiněnj, ķteréhoť třeba ř swátosti
pokánj, mjnj se skutkowé, ķterěz ķněz hřjřnjku
ř pokánj za hřjchy, z nichž se zpowj dal, ukládá.**

Ot:

Ot. Proč sau hřisnjcy y, když Krystus za hřichy dosti učinil, gessťe powinni Bohu dosti činit?

Odp. Hřisnjcy sau y, když Krystus za hřichy dosti učinil, gessťe powinni Bohu dosti činit;

1. Protože magj ti, genž Hřegj dostiučinenj Krystowa užit, také se přičinit, a co mohou, konat, aby křiwdu, kterauž Bohu učinili, zas napravili.
2. Protože Bůh hřisnjky, gimž winu hřichů a trest věčný odpustj, y často gessťe časně třešce.

Ot. Čeli třeba dostiučinenj k swátosti pokánj?

Odp. Dostiučinenj gest k swátosti pokánj také třeba, že, krom toho, kdyby ho nebylo lze wykonat, swátost pokánj nebylaby celá.

Ot. Gacy skutkowé w swátosti pokánj se ukládaj?

Odp. Modlit se, postit se, almužnu dáwat, y ginj kagicj skutkowé, podle velikosti a powahy hřichů, hřisnjku za pokánj se ukládaj.

Ot. Gať máme uložené pokánj wykonat?

Odp. Uložené pokánj máme wykonat:

1. S pokorným srdcem.
2. Wěrně tak, gať se uložilo.
3. Bez odkladu, co neiprw lze.

Ot. Čzeli gessťe gináč za časné pokuty dosti učinit?

Odp.

Odp. Y odpustky lze za časné pokuty dosti učinit.

Přidavek o odpustkách.

Ot. Co sau odpustkové?

Odp. Odpustkové sau odpustění časných trestů, kteréž bychom měli po odpustěné wině hříchů w tomto žiwotě, neb po smrti trpět.

Ot. Co magj katoličtj Křesťané o odpustkách wěřit?

Odp. Katoličtj Křesťané magj o odpustkách wěřit:

1. Že dosáhla prawá cyrkew od Krysta Bezjismoty, aby odpustků udělowala.

2. Že nám nemalo prospěge, abychom od cirkwe udělené odpustky zýskali.

Ot. Geli wjc odpustků nez gedni?

Odp. Sau plnomocnj, y neplnomocnj odpustkové.

Ot. Co sau plnomocnj odpustkové?

Odp. Plnomocnj odpustkové sau odpustění wšech časných trestů, kterých hřissnjt zaslaužil.

Ot. Co sau neplnomocnj odpustkové?

Odp. Neplnomocnj odpustkové sau ti, strz které se neodpauštj wšickni časnj trestowé, ale gen něco těch trestů. Takowj sau odpustkové 40. dnj, gednoho neb wjc let.

Ot. Zprošťugeli nás cirkew odpustky powinnosti za hřichy dosti činit?

Odp.

Odp. Církev nás odpustky zcela nezcoufá, a nezcoufá nás za hříchův, ona jen chce

1. V nás ducha pokání vzbudit, a horlivost odplatit, a kterauž kájející skutky vykonávéme.

2. Klássi mdlobě, a nemožnosti ku pomoci přispět, pro které nám někdy nelze Bohu tak dýsti učinit, jak bychom měli.

Ot. Čeho ještě třeba k zyskání odpustků:

Odp. Trebať k zyskání odpustků:

1. Abychom byli v milosti Boží.

2. Abychom nařizené výminky splnili.

§. 5. O svátosti posledního pomazání.

Ot. Co jest poslední pomazání?

Odp. Poslední pomazání jest svátost, v kteréž dosahuge nemocný skrz pomazání svatým olejem, a skrz nařizenou modlitbu kněžskau milosti Boží k prospěchu duše, a částěgi y těla.

Ot. Proč se gmenuge tato svátost poslední pomazání?

Odp. Tato svátost se gmenuge poslední pomazání, protože se ho má mezy všim svatým pomazáním, kteréž Pán a spasitel náš církvi své welel, naposledy udělowat.

Ot.

Ot. Co působí poslední pomazání?

Odp. Poslední pomazání působí:

1. Rozmnožení posvěcující milosti Boží.
2. Odpuštění všedních, neb y těžkých hříchů, z kterých se nemocný, ačkoli se přičinil, zas pomněl neb nemohl zpovídat.
3. Zproštění zlých účinků hříchů, a těch ostatků.
4. Sílu k odprání autokům a pokušením ďábelským.
5. Pomoc proti příliš velikému strachu smrti, která se blíží, a saudu, který nastane.
6. Často y tělesné zdraj, gestli duši k spasení prospívá.

Ot. Bál se má nemocný k poslednímu pomazání připravit?

Odp. Nemocný se má k poslednímu pomazání připravit s jistotou věrou a slyšau d věrnosti w Boha, zcela se odewzdaje vůli Boží; neiprw však má strz swatau zpověd milost Boží zýskat, neb, gestli mu se nelze zpovídat, dokonále swých hříchů želet.

Ot. Bělí posledního pomazání k spasení třeba?

Odp. Posledního pomazání není k spasení nezbyhnutelně třeba, nemá ho však nemocný obmeskat, a syc pro mnohé milosti, těchž strz ně nabývá.

§. 6. O swátosti swěcenj kněžstwa.

Ot. Co gest swátost swěcenj kněžstwa wúbec?

Odp. Swátost swěcenj kněžstwa wúbec gest swátost, štrz kterau se udeluge tэм, genž se k službě cyrkewnj wydáwagj, duchownj mocy, a zwlássenj milosti, aby gisté cyrkewnj úřady ke cti Božj, a k spasenj dussi, náležité a swaté wykonawali.

Ot. Co gest swátost swěcenj kněžstwa zwláště?

Odp. Swátost swěcenj kněžstwa zwláště gest swátost, štrz kterau se dáwá tэм, kterjž se na kněžstwj swětej, moc gať nad prawým tělem Gežisse Krysta, tak y nad duchownjm, kterěž wěřicj sau.

Ot. Co gest moc swěcenj kněžstwa?

Odp. Moc swěcenj kněžstwa gest, že

1. Mohau knězi chléb a wjno w prawé tělo a w prawau krew Pána nasseho Gežisse Krysta proměnit, a nebeskému Otcy ge oběrowat.
2. Že mohau wěřicjým hějchy odpustit neb zadržet.

§. 7. O swátosti stawu manželského.

Ot. Co gest swátost stawu manželského?

Odp. Swátost stawu manželského gest neroz-wjžitedlný swazek, štrz ktery dvě swobodné křestanské osoby, muž a žena, rádne s sebau k oddáwagj, k čemuž gim Bůh štrz tu swázrost

rost milosti udéluge, aby w swém manželském stavu až do smrti bohoboině setrwali, a djtky své křesťanský vychowali.

Ot. Gať gmenuge apossťol Pawel tu swázťost?

Odp. Apossťol Pawel gmenuge tu swázťost swázťostj welikau w Brytliu a w cýrkwi, protože duchownj szednocenj Brytsta s swau cýrkwj wywodobňuge.

Ot. K čemu gest staw manželský ustanowen?

Odp. Staw manželský gest ustanowen:

1. K rozplozenj pokolenj lidského.
2. K společně pomocy manželů.
3. K prostředku proti nezřízené žádosti těla.

Ot. Geli třeba stawu manželského?

Odp. Stawu manželského gest wúbec k rozplozenj pokolenj lidského třeba, newšak pro každého člověka zvlášť; neb staw swobodný gest pro zvlášťnj osoby dokonalejšj.

Ot. Co působj swázťost stawu manželského?

Odp. Swázťost stawu manželského působj, mimo rozmnoženj poswęcugjcy milosti, tuto zvlášťnj:

1. Aby byli manželé etně spolu až do smrti žiwť.
2. Aby djtky své w bázni Božj vychowali.

Ot. Čebo žádá cýrkew od těch, kteří w staw manželský wstúpugj?

Odp. Cýrkew žádá od těch, kteří w staw manželský wstúpugj:

1. Aby nebylo překážky mezy nimi.

2. Aby z umyslů, ku kterým gei Bůh ustat nowil, w ten staw wstoupili.

3. Aby y w bážni Boží s čistým swědomjm w ten staw wstoupili, a protož sli prw k swatě zpovědi a přigjmánj.

Ot. Co magj činit, kteřj wstupuğj w staw manželský?

Odp. Kteřj wstupuğj w staw manželský, magj po třech oblástkách před dvěma swědky a před swým farářem manželskau wěrnost sobě sľibit, a od něho požehnánj přigjt.

Ot. Gaké sau powinnosti manželu k sobě wespolek?

Odp. Powinnosti manželu k sobě wespolek sau:

1. Aby pokojně a křesťansky spolu žiwi byli.

2. Aby muž swau ženu, gako swé tělo milowal, žiwil a opatrowal, žena pak muže w slusných věcech poslauchala.

3. Aby k stáru a w sauženj geden druhého neopauštěli, ale do smrti wěrně spolu setřwali.

Ot. Gaké sau powinnosti manželu k swým dětem?

Odp. Powinnosti manželu k swým dětem sau, aby ge křesťansky wychowávali, o gich wěčné spasenj y časné dobré pečowali.